

[Ebba Strange]

sygdomsbegrebet. Jeg er enig med hr. Knud Lind i, at når man er i den situation, at man må bruge hele sin tilværelse til at koncentrere sig om at skaffe penge til stoffer og stoffer, så er man i en anormal situation, og den kan for min skyld godt sammenlignes med en sygdomssituation. Men det, jeg vender mig imod, er fremskridtspartiets tese om, at dette er en smitsom sygdom. Jeg mener ikke, det er en smitsom sygdom. Jeg mener, det er en personlighedsændrende, meget ubehagelig situation, som for min skyld godt må sammenlignes med sygdom, det gør ikke så meget, men jeg mener ikke, den er smitsom. Den er socialt og samfundsmæssigt betinget, og det er vigtigt.

(Kort bemærkning).

Knud Lind (FP):

Jeg synes lige, jeg skylder fru Ebba Strange at gøre opmærksom på, at justitsministeren i sit indlæg også var betænkelig ved det ret store antal af ikke-stofmisbrugere, men forhandlere, som var her i landet, og det tror jeg også ministeren har taget fra samme årsberetning, netop 51 pct. af de indsatte.

Anden næstformand (Ninn-Hansen):

Fru Ebba Strange for en kort bemærkning, og så tager vi ikke flere korte bemærkninger i denne omgang.

(Kort bemærkning).

Ebba Strange (SF):

Kun dette, at hvis hr. Knud Lind havde lyttet til mit indlæg, så ville han have hørt, at jeg har vendt mig mod stofforhandlere. Naturligvis skal vi vende os mod dem alle sammen, uanset om de er danske eller udlændinge. Jeg synes bare ikke, vi skal skelne imellem, om de er danske eller udlændinge.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg vil gerne begynde med at sige tak for redegørelsen, som ministeren kom med. Lad være, at det ikke var så meget nyt, der var i den, det var da en sober gennemgang af hele problemet og en gennemgang, som jeg tror vil være nyttig mange steder.

Når det er sagt, vil jeg understrege det, som andre har været inde på: at gode ord og sobre betragtninger ikke gør det på dette om-

råde. Samfundet har netop her et ekstra ansvar for, hvad der sker, for gennem indespærringen af mennesker har vi frataget den enkelte adskillige af de muligheder, der ellers ville være for at undgå den fristelse, som indtagelse af narkotiske stoffer er. Den indsatte kan jo ikke vælge sit eget opholdssted, han er i det miljø, som vi sætter ham i. Altså »vi« er i denne forbindelse samfundet, og derfor har vi et specielt ansvar for at hjælpe vedkommende ud af den klemme, vedkommende er i. Jeg er enig i, at det haster med at gøre noget, og jeg er enig i, at når disse oplysninger i dette udvalgs betænkning nu har ligget et år, så må der til at ske noget.

Narkomani er af fremskridtspartiets talsmænd kaldt en sygdom. Det har fru Ebba Strange protesteret imod. Fru Ebba Strange talte om, at det var et fortvivlet forsøg på at komme ud af en fortvivlet situation, og der lå i dette: en fortvivlet situation skabt af samfundet. Jeg tror, at vi her er inde på at diskutere gloser, og for mig er det ret ligegyldigt, om man kalder det en sygdom eller man kalder det et fortvivlet forsøg på at komme ud af denne trængte situation. For mig er det tilstrækkeligt at konstatere, at disse mennesker trænger til hjælp, og den må ydes. Narkomaner er mennesker, der trænger til behandling, der trænger til hjælp.

Ministeren ender sin tale med at sige, at det må erkendes i denne forbindelse, at det naturligvis ikke er muligt i fængslerne at gøre det, som ikke er lykkedes for samfundet udenfor, nemlig at komme narkotikaproblemerne fuldstændig til livs. Ja vel, men her har vi altså ansvaret i højere grad end på noget andet område for, at der sker noget. Jeg vil gerne understrege det, som en embedslæge, der har været i forbindelse med disse narkotikaproblemer, sagde, nemlig at i fængslerne er det dog muligt for de indsatte at skabe sådanne forhold, at vi kan føre en kontrolleret afvænningsproces igennem. Det må vi gøre, og jeg ville godt vide, hvor langt vi er kommet med det, og om ministeren i hvert fald vil tage op til hurtig gennemførelse, at man simpelt hen i vore fængsler overalt gennemfører denne afvænningsproces, fordi vi har dette ekstra ansvar.

Jeg vil også gerne understrege det, som fru Ebba Strange var inde på: at vi behandler her et problem, som i vide kredse af befolk-